

Sygn. akt R III C 501/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący SSR Dominika Gotthardt

Protokolant Justyna Łukaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2013 r. w Zgorzelcu

na rozprawie sprawy

z powództwa **A. B.**

przeciwko **B. B.**

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego B. B. na rzecz jego pełnoletniej córki A. B. alimenty w kwocie po 600 (słownie: sześćset) złotych miesięcznie, płatne do dnia 10- go każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami obowiązującymi w czasie wymagalności, w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 11 lutego 2013 r., w miejsce dotychczas płaconych alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 16 marca 2000 r., sygn. akt II Ca 55/00 w wysokości 15 % co miesięcznego wynagrodzenia brutto po potrąceniu podatku dochodowego od osób fizycznych określając ich minimalną wysokość na kwotę 200 złotych,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. nakazuje pozwanemu B. B. uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Zgorzelcu kwotę 103 złote tytułem opłaty sądowej od której powódka była zwolniona,

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt R III C 501/12

UZASADNIENIE

Powódka A. B. w pozwie skierowanym przeciwko B. B. domagała się podwyższenia alimentów do wysokości 30 % dochodu pozwanego nie mniej niż 900 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu powódka podniosła, iż rozpoczęła studia, w związku z czym wzrosły koszty jej utrzymania, a pozwany oprócz alimentów nie pomaga jej w utrzymaniu, mając dobrą sytuację materialną.

Pozwany B. B. w odpowiedzi na pozew (k. 9) wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zarzucił, iż nie stać go płacić większych alimentów, albowiem obecnie otrzymuje emeryturę w wysokości 2.858,98 zł, a na utrzymaniu ma żonę, która nie pracuje oraz dwie córki.

Na rozprawie w dniu 12 grudnia 2013 r. (k. 25) i 11 lutego 2013 r. (k. 50) powódka ostatecznie sprecyzowała żądanie i wniosła o zasądzenie od pozwanego alimentów w wysokości 900 zł miesięcznie poczynając od dnia wydania wyroku.

Pozwany B. B. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Bezspornym jest, iż Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 16 marca 2000 r., sygn. akt II Ca 55/00 zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu i obniżył alimenty określone ugodą z dnia 24 września 1998 r. w sprawie R III C 333/98 zawartą przed Sądem Rejonowym w Zgorzelcu - do wymiaru 15 % comiesięcznego wynagrodzenia brutto, po potrąceniu podatku dochodowego od osób fizycznych określając ich minimalną wysokość na kwotę 200 zł.

W dacie wydania orzeczenia powódka miała 7 lat, pozostawała na utrzymaniu matki M. K., która pracowała za wynagrodzeniem 676,90 zł brutto i miała na utrzymaniu dwoje dzieci.

Pozwany B. B. mieszkał wówczas z żoną i dwójką dzieci, pracował i otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 1.724,05 zł brutto.

Dowody: 1. zaświadczenie k. 3 akt sygn. R III C 892/99,

2. zaświadczenie k. 16 akt sygn. R III C 892/99,

3. zeznania stron k. 17 akt sygn. R III C 892/99.

Obecnie A. B. ma 20 lat i kontynuuje naukę w Z. na studiach dziennych na kierunku pedagogika. Ponosi koszty związane z opłatą za akademik w kwocie 195 zł miesięcznie. Powódka na weekendy przyjeżdża do domu matki, koszt dojazdu wynosi 30 zł w jedną stronę. Matka powódki M. K. pracuje za wynagrodzeniem 2.707 zł miesięcznie, na utrzymaniu oprócz powódki ma jeszcze dwoje dzieci. Powódka majątku nie posiada, nigdzie nie pracuje.

Dowód: 1. zeznania powódki k. 39,

2. zaświadczenie k. 48,

3. bilety k. 41-45.

Pozwany B. B. obecnie nie pracuje, w październiku 2011 r. przeszedł na emeryturę i otrzymuje emeryturę w kwocie 2.858,98 zł miesięcznie. Mieszka z żoną, która nie pracuje i dwójką niepełnoletnich dzieci. W związku z przejściem na emeryturę pozwany otrzymał świadczenie pieniężne w wysokości 35.784 zł. Pozwany ponosi koszty związane z utrzymaniem mieszkania w kwocie 589,86 zł miesięcznie. Pozwany oprócz alimentów w żadnym sposobie nie pomaga w utrzymaniu powódki.

Dowody: 1. zeznania pozwanego k. 39,

2. obliczenie k. 13,

3. pismo k. 16.

Pozwany B. B. przekazuje co miesiąc powódce alimenty w kwocie po 428,60 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Na wstępie należy podkreślić, iż Sąd oddalił wniosek pozwanego (k. 7) o przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu we Wrocławiu, albowiem zgodnie z art. 32 k.p.c. powództwo o roszczenie alimentacyjne wytoczyć można według miejsca zamieszkania osoby uprawnionej. Skoro zatem powódka wystąpiła z pozwem do Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

w okręgu którego ma miejsce zamieszkania, wniosek pozwanego o przekazanie sprawy podlegał oddaleniu, jako bezpodstawny.

Podkreślić należy, iż na podstawie art. 138 k.r.o. istnieje możliwość zmiany wysokości zasądzonych alimentów w razie zmiany stosunków, przez którą rozumie się istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, bądź istotne zwiększenie się bądź zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Wynika z tego, że rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. wymaga, porównania stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się orzeczenia ustalającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu. Bezspornym było w sprawie, iż Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 16 marca 2000 r., sygn. akt II Ca 55/00 zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Zgorzelcu i obniżył alimenty określone ugodą z dnia 24 września 1998 r. w sprawie R III C 333/98 zawartą przed Sądem Rejonowym w Zgorzelcu - do wymiaru 15 % comiesięcznego wynagrodzenia brutto, po potrąceniu podatku dochodowego od osób fizycznych określając ich minimalną wysokość na kwotę 200 zł.

Poza sporem jest, iż pozwany obecnie płaci na rzecz powódki alimenty w wysokości 15 % otrzymywanej emerytury to jest w kwocie po 428,60 zł miesięcznie.

W przedmiotowej sprawie powódka roszczenie o podwyższenie alimentów uzasadniała przede wszystkim zwiększonymi kosztami utrzymania.

W ocenie Sądu nie ma żadnych wątpliwości, iż od ostatnio ustalonych alimentów koszty utrzymania i potrzeby powódki wzrosły, przede wszystkim z uwagi na fakt, iż alimenty ostatnio były ustalone ponad 12 lat temu, a powódka obecnie studiuje w Z. na studiach dziennych, czego pozwany nie kwestionował.

Podkreślenia wymaga również, iż na treść rozstrzygnięcia istotny wpływ miała także ocena możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji pozwanego B. B..

Wskazać należy, iż stosownie do treści art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. W szczególnych przypadkach, gdy sytuacja dziecka tego wymaga, rodzice mają obowiązek wyzbywania się posiadanego majątku bądź jego niektórych składników, aby w ten sposób podolać ciężącemu na nich obowiązkowi alimentacyjnemu. Możliwość świadczenia alimentów nie ma ten tylko, kto nie posiada majątku, nie jest, ze względu na stan zdrowia, zdolny do pracy zarobkowej i nie otrzymuje świadczeń, co nie ma miejsca w niniejszej sprawie.

Ustalając potrzeby powódki Sąd oparł się w całości na jej zeznaniach, którym przyznał walor pełnej wiarygodności, jako spójnym i logicznym. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, że na koszty związane z zaspokojeniem potrzeb utrzymania dziecka, które studiuje, składają się przede wszystkim koszty wyżywienia, odzieży, lekarstw, koszty zapewnienia mieszkania oraz koszty związane z edukacją dziecka.

W ocenie Sądu świadczenie alimentacyjne w kwocie po 600 zł miesięcznie będzie adekwatne zarówno do możliwości zarobkowych pozwanego oraz jego sytuacji materialnej i rodzinnej, jak i do usprawiedliwionych potrzeb powódki, która obecnie ma 20 lat, studiuje, a nigdzie nie pracuje i nie posiada żadnego majątku.

Podkreślić należy, iż pozwany otrzymuje emeryturę w kwocie 2.858,98 zł, czyli znacznie więcej, pomimo tego że jest na emeryturze, niż przy ostatnio zasądzonych alimentach, kiedy otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 1.724 zł. Poza tym twierdzenie pozwanego, iż jego żona pozostaje na jego utrzymaniu, albowiem nie może pracować jest gołosłowne i nie poparte żadnym dowodem. Nie uszło uwadze Sądu, iż żona pozwanego nie pracuje i jest chora, niemniej jednak zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. o czym pozwany został pouczony nie wykazał, aby jego żona miała orzeczoną całkowitą niezdolność do pracy i nie mogła podjąć zatrudnienia. Poza tym zaświadczenie lekarskie zostało wydane w dniu 21 czerwca 2012 r.

Reasumując, Sąd po dokonaniu porównania stanu istniejącego w dacie wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w 2000 r. ze stanem istniejącym w dacie orzekania o podwyższeniu alimentów nie ma żadnych wątpliwości, iż zwiększyły się potrzeby powódki, a także zwiększyły się realne możliwości zarobkowe zobowiązanego do alimentacji B. B., który w 2000 r. otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 1.724 zł, a obecnie otrzymuje emeryturę w wysokości 2.858 zł uzasadniające podwyższenie renty alimentacyjnej na rzecz powódki do kwoty po 600 zł miesięcznie. Nie uszło uwadze Sądu również, iż pozwany oprócz alimentów w żaden sposób nie pomaga w utrzymaniu córki.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 k.r.o. Sąd zasądził od pozwanego B. B. na rzecz jego pełnoletniej córki A. B. alimenty w kwocie po 600 złotych miesięcznie, płatne do dnia 10- go każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami obowiązującymi w czasie wymagalności, w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 11 lutego 2013 r., w miejsce dotychczas płaconych alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 16 marca 2000 r., sygn. akt II Ca 55/00 w wysokości 15 % co miesięcznego wynagrodzenia brutto po potrąceniu podatku dochodowego od osób fizycznych określając ich minimalną wysokość na kwotę 200 złotych.

Powództwo w pozostałym zakresie podlegało oddaleniu jako zbyt wygórowane i przekraczające możliwości zarobkowe pozwanego, który ma na utrzymaniu żonę, która nie pracuje oraz dwie niepełnoletnie córki. Powódka, mimo spoczywającego na niej, zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c., ciężaru dowodu nie wykazała, aby od ostatnio ustalonych alimentów do chwili wyrokowania nastąpiła taka zmiana stosunków w zakresie potrzeb powódki czy też możliwości zarobkowych pozwanego, która uzasadniałaby podwyższenie alimentów do kwoty po 900 zł miesięcznie.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd z urzędu nadaje rygor natychmiastowej wykonalności przy jego wydaniu jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesieniu powództwa.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. i art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.) nakazując pozwanemu B. B. uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Zgorzelcu kwotę 103 zł tytułem opłaty sądowej, od której powódka była zwolniona.

Zarządzenie:

1. odnotować w kontrolce,
2. wyrok wraz z uzasadnieniem przesłać pełnomocnikowi pozwanego,
3. kal. 14 dni.

25.02.2013 r.